

РЕШЕНИЕ

№ 5040

гр. София, 29.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 01.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **3904** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 11297 от 24.04.2020 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), депозирана от Н. В. М., срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие, разплащателна агенция (ДФЗ-РА) да се издаде уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ по чл. 1 от Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки по директни плащания, за кампания 2018 г. по заявление УИН: 22/100518/89393.

В жалбата се излагат доводи, че е подадена молба с вх. № 02-6500/795 от 12.03.2020 г. и обяснение с вх. № 02-6500/795 от 17.03.2020 г. до изпълнителния директор на ДФЗ-РА за предоставяне на уведомително писмо за кампания на директни плащания 2018 г. за извършени оторизации и изплатени суми по схеми и мерки по чл. 1 от Наредбата, но към момента на депозиране на жалбата пред АССГ не е издадено поисканото уведомително писмо. Сочи, че същото е следвало да бъде получено до 26.03.2020 г. Твърди, че кръстосаните проверки и проверките за допустимост за кампания на директни плащания 2018 г. са приключили, като има направени плащания от страна на ДФЗ-РА за същата кампания по заявление УИН: 22/100518/89393, с изключение на сума в размер на 2 975,65 лв. Моли за отмяна на мълчаливия отказ на изпълнителния директор на ДФЗ – РА, като е налице и искане

съдът да задължи ответника да се издаде уведомително писмо за кампания 2018 г. Претендира разноски по делото.

Ответникът - изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие”, редовно призован, не се представлява. Депозирано е становище, с което се иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира се и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София - град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Съгласно приложимия чл.75, §1 от Регламент (ЕС) №1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013 г., плащанията по схемите и мерките за подпомагане се осъществяват в периода от 1 декември до 30 юни на следващата календарна година. В същия смисъл е и чл.11, ал.1 от Наредба № 5 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 10 "Агроекология и климат", мярка 12 "Плащания по Натура 2000 и Р. директива за водите" и мярка 13 "Плащания за райони с природни или други специфични ограничения" - подмярка 13.1. Компенсационни плащания в планински райони/(НР1) и подмярка 13.2. Компенсационни плащания за други райони, засегнати от значителни природни ограничения/(НР2). В случая разпоредбите на тази наредба са приложими, доколкото заявлението на Н. М. включва искане за подпомагане по посочените мерки. Според посочената разпоредба от Наредбата, ДФЗ – РА, изплаща финансовата помощ в периода между 1 декември на годината на подаване на заявлението за подпомагане и 30 юни на следващата календарна година. В случая след като заявлението на жалбоподателя е подадено на 11.04.2018 г. и същото е за кампания 2018 г., то срокът за изплащане на финансовата помощ е започнал от 01.12.2018 г. и същият е изтекъл на 30.06.2019 г. Видно от представените по делото документи е, че на 12.03.2020 г. от Н. М. е подадена молба с вх. № 02 - 6500/795 до изпълнителния директор на ДФЗ-РА за предоставяне на уведомително писмо за кампания на директни плащания 2018 г. за извършени оторизации и изплатени суми по схеми и мерки по чл. 1 от Наредбата, поради което може да се приеме, че е налице подлежащ на оспорване индивидуален административен акт - мълчалив отказ, за произнасяне по Заявление за плащане УИН: 22/100518/89393.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че жалбата е допустима, тъй като от представените доказателства се установява, че по искането на Н. М., за финансово подпомагане за кампания 2018 г., административният орган не се е произнесъл в установения срок.

В настоящия случай от представените по делото доказателства, а именно справка за оторизирани суми и справка за извършени плащания се установява, че са налице извършени плащания, за кампания 2018 г., по заявлението за подпомагане на жалбоподателя. Във връзка с това следва да се посочи, че към датата на депозиране на жалбата пред съда - 24.04.2020 г. и депозиране на искането пред ДФЗ-РА 12.03.2020 г. е налице извършено плащане по заявлението за подпомагане на жалбоподателя УИН: 22/100518/89393, но същото не е в пълния размер заявен от жалбоподателя. Видно от приобщените доказателства е, че са налице неоторизирани суми, квалифицирани като намаления, извършени от административния орган, като са извършени плащания, в размер по - малък от заявения от жалбоподателя. В случая не може да се установи датата, на която тези намаления са станали известни на жалбоподателя. По същество представената от страна на жалбоподателя справка съдържа информация по

заявлението УИН: 22/100518/89393 за кампания 2018 г. и има уведомителен характер. Действително чрез електронната система ДФЗ СЕУ жалбоподателят е узнал или е имал възможност да узнае за съответните неоторизирани суми, с които са отказани конкретни размери на плащания, но в случая не е издаден и връчен надлежен акт, удостоверяващ неоторизирани суми. Съгласно нормата на чл. 10б от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (Загл. изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.), ДФЗ-РА, уведомява кандидата чрез уведомително писмо за извършените оторизации по схемите и мерките по чл. 1. Именно този акт представлява ИАА, по отношение на който е налице правен интерес оспорващ да оспори неоторизирани суми, по отношение на които е налице формиран отказ и да го направи по надлежен ред в законоустановения срок. В този смисъл от доказателствата по делото не може да се установи издаването на писмо на основание чл. 10б от Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки по директни плащания, за кампания 2018 г., в което да са удостоверени надлежно намаленията, както и да е извършено надлежно връчване на такъв акт на жалбоподателя.

В конкретния случай, не е налице изричен отказ на административния орган за издаването на писмо по реда на чл. 10б от Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки по директни плащания, за кампания 2018 г., по молба вх. № 02 – 6500/795 на Н. М. от 12.03.2020 г. до изпълнителния директор на ДФЗ-РА, по смисъла на чл. 197 от АПК, а е формиран мълчалив отказ за произнасяне по заявление за плащане УИН: 22/100518/89393, за кампания 2018 г., в частта в която не е извършено плащане и не са оторизирани суми. От страна на административния орган, не са представени доказателства по делото за основанията, въз основа на които не се признават за оторизирани сумите, за кампания 2018 г., както и не се установяват и правните и фактически основания за отказа за плащане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредба № 79 от 01.06.2006 г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на Разплащателната агенция, със заповед № РД-09-835/20.12.2007 г. и заповед № РД-09-863/25.11.2008 г. на министъра на земеделието, ДФЗ е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС. По силата на чл. 2б, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, Разплащателната агенция извършва всички плащания на територията на страната от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и от Европейския фонд за морско дело и рибарство. Съобразно правомощията си установени в чл. 11а от ЗПЗП, Разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявления за подпомагане и заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика и приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки на Общата политика по рибарство. Съгласно чл. 20а от ЗПЗП изпълнителния директор на ДФЗ е изпълнителен директор и на РА. Изпълнителният директор на РА организира и ръководи дейността на РА и я представлява. Разпоредбата на чл. 10, ал.1, т. 7 от Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие“ установява правомощие по отношение на изпълнителния директор да взема решения за одобряване или отхвърляне на проекти по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика, прилагани от Разплащателната агенция. Въз основа на гореизложеното, може да се

направи извод, че изпълнителният директор на ДФЗ е пасивно легитимирана страна по искането на жалбоподателя за издаването на уведомително писмо за извършени оторизации по схемите и мерките по чл. 1 от Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки по директни плащания, за кампания 2018 г., във връзка с подадено Заявление за плащане УИН: 22/100518/89393.

В настоящия случай не е налице спор между страните, че Н. В. М. е подал общо заявление за подпомагане, вх. № 18724444, УРН: 617047, за 2018 г. от 23.03.2018 г., със заявени схеми и мерки за подпомагане: СЕПП, СПП, ЗДП, ЗДП, ПНДП, ПНДТ в т.ч. за мярка 10 "Агроекология и климат", мярка 12 "Плащания по Натура 2000 и Р. директива за водите" и мярка 13 "Плащания за райони с природни или други специфични ограничения" - подмярка 13.1. Компенсационни плащания в планински райони/(НР1) и подмярка 13.2. Компенсационни плащания за други райони, засегнати от значителни природни ограничения.

Безспорно е и, че с молба вх. № 02-6500/795 от 12.03.2020 г. жалбоподателят е поискал от изпълнителния директор на ДФЗ-РА, да му бъде предоставено уведомително писмо за извършените оторизации и изплатени суми по схемите и мерките по чл. 1 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки по директни плащания, с искане в писмото да бъде свързано със заявление УИН: 22/100518/89393 за кампания за директни плащания 2018 г.

В настоящия случай от доказателствата по делото са установява, че искането на жалбоподателя, за финансово подпомагане е за кампания 2018 г. Съгласно приложимия чл.75, §1 от Регламент (ЕС) №1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013г., плащанията по схемите и мерките за подпомагане се осъществяват в периода от 1 декември до 30 юни на следващата календарна година. В същия смисъл е и чл.11, ал.1 от Наредба №5 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 10 "Агроекология и климат", мярка 12 "Плащания по Натура 2000 и Р. директива за водите" и мярка 13 "Плащания за райони с природни или други специфични ограничения" - подмярка 13.1. Компенсационни плащания в планински райони/(НР1) и подмярка 13.2. Компенсационни плащания за други райони, засегнати от значителни природни ограничения. Доколкото в настоящия случай в заявлението на Н. М. е включено и искане за подпомагане по горепосочените мерки е налице основание за прилагането на тази Наредба.

Съгласно цитираната вече разпоредба на чл. чл.11, ал.1 от Наредба №5 от 24.02.2015 г. ДФЗ – РА, изплаща финансовата помощ в периода между 1 декември на годината на подаване на заявлението за подпомагане и 30 юни на следващата календарна година. В случая след като заявлението на жалбоподателя е подадено на 23.03.2018 г. и същото е за кампания 2018г., то срокът за изплащане на финансовата помощ е започнал от 01.12.2018 г. и същият е изтекъл на 30.06.2019 г. Съгласно трайната практика на ВАС, по жалби против мълчалив отказ на административен орган да издаде искания административен акт, съдът се произнася по законосъобразността му с оглед на всички фактически и правни предпоставки, обуславящи претендираното право, като изхожда от предполагаемите съображения, мотивирали административния орган да не уважи искането. Този извод произтича и от разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от АПК, която приравнява мълчаливия отказ на изричен такъв. Ето защо, съдът приема, че при преценка материалната законосъобразност на обжалвания мълчалив отказ, в частта, в която не е извършено плащане по заявлението на жалбоподателя за кампания

2018 г. е необходимо да се установи наличието, респективно липсата на предвидените в закона обстоятелства и предпоставки за извършване на поисканото плащане по Общо заявление за подпомагане.

На основание чл.11а от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) ДФЗ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република България за прилагане на общата селскостопанска политика на ЕС. Съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП, Разплащателна агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на РА, вкл. организира и ръководи дейността и представлява РА, съгласно нормата на чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП. Във връзка с това следва да се посочи, че изпълнителният директор на ДФЗ – РА се явява материално, териториално и функционално компетентен да издава актове от категорията на поискания със заявлението за подпомагане за кампания 2018 г.

В настоящия случай към момента на депозиране на жалбата пред съда не е налице произнасяне от страна на ответника, въпреки вмененото му с нормативен акт задължение. В този смисъл в частта, в която не е уважено в пълен размер искането за плащане по заявлението е формиран мълчалив отказ по него, тъй като ДФЗ който е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република България за прилагане на общата селскостопанска политика на ЕС е следвало да се произнесе по направените пред него заявления с изричен акт т.е следва да е налице произнасяне с изричен акт и за останалите претендирани суми за плащане.

Производството по финансово подпомагане по мерки и схеми на общата селскостопанска политика на ЕС е регламентирано като сложен фактически състав, етапите от който се развиват последователно във времето след подаване на общото заявление за подпомагане. Съгласно чл. 32, ал. 1 от ЗПЗП, кандидатите за подпомагане подават до териториалните структури на Разплащателната агенция заявления за подпомагане по образец. Процедурата започва с извършване на административни проверки на подадените заявления чрез интегрираната информационна система, като съпоставя данните от заявленията с данните в регистрите, каквото е изискването на чл. 43 във вр. чл. 37 от ЗПЗП. Съгласно чл. 43, ал. 2 от ЗПЗП, Разплащателната агенция проверява заявленията за подпомагане по схемите за директни плащания съгласно чл. 37, който от своя страна предвижда, че интегрираната система за контрол включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане и проверки на място. Условията и реда за подаване на заявленията и етапите на производството са уредени в Наредба № 5 от 27.02.2009 г., както и в специалните наредби, относими към подпомагането по конкретна мярка или схема. Заявените от жалбоподателя за кампания 2018 г. схеми и мерки на подпомагане са сред посочените в чл. 1 ал. 1 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. В тази Наредба са регламентираны различните етапи от административното производство по издаване на краен акт на Разплащателната агенция за одобряване или отказ за изплащане на субсидия по изброените в нея схеми и мерки за директни плащания. В резултат на извършените проверки, административният орган може да изпрати на кандидата уведомително писмо за отстраняване на установени нередности, като му определи срок за това, който може да бъде и удължаван. Разпоредбите на чл. 17 ал. 1 и 2 от

Наредбата, предвиждат, че когато при извършване на кръстосани проверки Разплащателната агенция установи застъпване (пресичане на границите) на два или повече блока на земеделски стопанства, изпраща на кандидатите, които са ги заявили, уведомителни писма за установените застъпвания. Уведомителните писма съдържат таблица за установените застъпвания. Кандидатите, получили уведомителни писма за установени застъпвания, могат да получат от съответната ОПСМП карта за всяко установено застъпване. Задължение на ДФЗ е писмено да информира земеделските стопани за изплатената им финансова помощ. В същия смисъл е и разпоредбата на чл. 75, § 1 от Регламент (ЕО) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика, съгласно който, плащанията по схемите за подпомагане и посочените в член 67, параграф 2 мерки се осъществяват в периода от 1 декември до 30 юни на следващата календарна година.

Във връзка с гореизложеното следва да се посочи, че административното производство, образувано по заявление за подпомагане при условията и по реда на ЗПЗП, задължително приключва с акт - издаването на уведомително писмо, обективизиращо данните от извършените проверки и одобрената за плащане сума, респективно размера на наложените намаления и/или санкции. Това уведомително писмо в общия случай подлежи на обжалване по административен и съдебен ред. За административния орган, който е сезиран със заявление за подпомагане по реда на ЗПЗП, както е настоящия случай възниква задължение за произнасяне с изричен акт, какъвто по заявлението за 2018 г на жалбоподателя не е налице.

По делото е безспорно, че ДФЗ-РА е надлежно сезиран със заявление за УИН: 22/100518/89393 за кампания 2018 г. Видно от представената от административния органи преписка е, че не са приобщени доказателства, от които да е видно, че по подаденото от жалбоподателя заявление са извършени горепосочените нормативно установени проверки, но предвид представените доказателства за извършени плащания по заявлението за кампания 2018 г., съдът приема, че е завършена административната процедура по проверка на данните от заявлението на кандидата. Както вече се посочи, в разпоредбата на чл. 75, § 1 от Регламент 1306/2013 г. е указано, че плащанията се осъществяват в периода от 1 декември до 30 юни на следващата календарна година. В конкретния случай, по повод подаденото Общо заявление за подпомагане за кампания 2018 плащане е следвало да бъде извършено до 30.06.2019 г. Видно от представената справка за извършени плащания се установява, че същите са стартирали на 09.11.2018 г., а последното плащане е от 01.10.2019 г. Доказателства за изпратено уведомително писмо за одобрените и неодобрените за подпомагане площи и за оторизираните суми по заявлението от страна на ДФЗ - РА обаче липсват. В същото време от представените от жалбоподателя справки се установява, че има неоторизирани суми, квалифицирани като намаления, направени от административния орган, като са налице плащания, в размер по - малък от заявления от жалбоподателя т.е в случая е извършено частично плащане, като за останалия размер от общо заявления е формиран мълчалив отказ за оторизиране на конкретни суми, по заявление за плащане УИН: 22/100518/89393 за кампания 2018 г. В случая от съвкупната преценка на

доказателствата може да се направи извод, че неоторизираните суми, не са удостоверени в надлежен мотивиран акт на административния орган, връчен надлежно на жалбоподателя.

В обобщение на гореизложеното може да се направи заключение, че административният орган е бил длъжен да се произнесе с изричен акт - за одобрение, респективно за отхвърляне на заявлението за подпомагане, а при формиран отказ за подпомагане, какъвто е настоящият случай за конкретни части по заявлението - да посочи писмени мотиви за това. Това е въпрос, който не може да бъде решен от съда вместо административният орган ДФЗ-РА, на който единствено е признат статут на национален компетентен орган за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз. Разплащателната агенция е единствена специализирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на Общата селскостопанска политика. Естеството на възникналия спор не позволява решаването му по същество направо от съда, който не може да се произнесе вместо административния орган.

По изложените мотиви жалбата се явява основателна и като такава следва да се уважи, а оспорения мълчалив отказ, като неправилен и незаконосъобразен следва да се отмени. Предвид това и на основание чл. 174 във връзка с чл. 173 ал. 2 от АПК преписката следва да се върне на органа за продължаване на производствените действия и постановяване изричен акт по Заявление за плащане УИН: 22/100518/89393, за кампания 2018 г., на Н. В. М. в 1 месечен срок от получаването ѝ.

Основателна при този изход на спора е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените в производството разноски. Представени са доказателства за платена държавна такса в размер на 10,00 лв. и за платено адвокатско възнаграждение в размер на 1 000,00лв.. От страна на процесуалния представител на ответника, в писмено становище, депозирано по делото е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Съдът намира същото за основателно. Доколкото в случая се касае за спор, който не се характеризира с конкретен материален интерес, приложима е разпоредбата на чл. 8, ал.1, т.7 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Предвид фактическа и правна сложност на делото, броят на проведените заседания, съдът следва да намали претендирания размер на адвокатското възнаграждение до 500 лв.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд София град, 17-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Изп. Директор на ДФЗ-РА, да се произнесе по Заявление за плащане УИН: 22/100518/89393, на Н. В. М., за 2018 г., в частта, за която не е извършено плащане по заявлението.

ВРЪЩА преписката на Изпълнителния директор на Държавен Фонд „Земеделие“ за произнасяне по Заявление за плащане УИН: 22/100518/89393, на Н. В. М., с изричен акт по смисъла на Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки по директни плащания, за кампания 2018 г, по депозираното заявление за плащане УИН: 22/100518/89393 в едномесечен срок от получаването ѝ.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“, [населено място], да заплати на Н. В. М., сумата от 510,00 лева /петстотин и десет лева/, представляваща сторените в производството съдебно-деловодни разноси.

Решението може да бъде обжалвано от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: